

Eva Novotná

scénář k audio reportáži

Eva Novotná, rozená Posejpalová, se narodila v roce 1937 ve Slezsku. Oba rodiče pracovali na poště. Díky tomu se stěhovali různě po republice. Za války žili v Pardubicích.

Pardubice byly bombardovaný. Tak to jsme slyšeli. Bomby jak letěj, potom výbuch, to ano. I jsme občas viděli nějakou bombardovanou domeček.

V roce 1946 se rodina přestěhovala do Liberce. Tam Eva vychodila základní i střední školu. Do Prahy potom pokračovala na Vysokou školu chemicko-technologickou, na jejímž sportovním lyžařském kurzu se poznala se svým manželem.

Jo, to jsme měli podobné zájmy, ano, ano, to jo. Tak já jsem hlavně, já jsem už dost lezla po horách, on lezl trochu míň. Jako horolezectví. Já teda víc.

Do Josefova Dolu se dostala na základě pracovní umístěnky. Později zde koupili také chalupu, ve které nyní trvale žije.

Mohl si člověk jakž takž vybrat z těch umístěnek. A já byla z Liberce, měla jsem ráda Jizerky, no tak jsem si vybrala něco, co je blízko těch Jizerek a bylo tam Sklárný Josefův Důl. Nebylo co dělat pro inženýrku ženskou. Tam to měli zaběhnutý všecko. K čemu tam potřebovali nějakou holku, ženskou. To vůbec nepotřebovali, jo.

Manžel se díky své znalosti angličtiny dostal do týmu, který připravoval horolezeckou expedici na Aljašku. Kvůli politické situaci v roce 1968 byla ale cesta do Spojených států zrušena. Jako náhradní cíl bylo zvoleno Peru.

31. 5. 1970 ukončilo expedici na Huascarán ničivé zemětřesení. Na počátku přicházely pouze kusé informace z rádia.

Pořád jsme věřili, že se jim nic nestalo. Že byli nějak kousek vedle. Bohužel nebyli.

Nikdo z expedice nepřežil. Eva zůstala sama s dvěma malými dětmi.

V Peru na místě tragédie byla v průběhu let třikrát. Při první návštěvě místa našla ještě nějaké manželovy věci.

Kousek látky ze spacího pytle, kousek zkrouceného nějakého ešusu.

Nenechala se však zlomit, věnovala se sportu, dokonce 2x vyhrála slavný závod Jizerská 50, učila v Liberci na střední škole, v důchodu i na základní škole Josefův Důl, a cestovala.

V roce 2010, při třetí cestě do Peru, se ve svých 73 letech „podruhé narodila“.

To už bylo nad Huascaránem. A tam se s náma převrátil mikrobuse. Asi 13 zlomenin jsem měla. Nějaký obratle, nějaký žebra, ruku, nohu. Ono toho bylo hodně. Kamarádka totéž. Měsíc v nemocnici v Chile. Nevěděly jsme o sobě, oni nevěděli, že k sobě patříme. Časem nám řekli, kde je ta druhá. Jenomže bohužel, já jsem se z toho vylízala celkem dobře a kamarádka od té doby je na vozejku.

Místní z Josefova Dolu pak znají Evu Novotnou především jako neohroženou řidičku. Její vztah k řízení trefně odráží její pozitivní životní postoj.

Když jsem jezdila autem, tak jedině s trabantem. Ale protože se mi kazí oči, tak jsem přestala jezdit. Jinak bych jezdila dál. S chutí! Nedám na trabanta dopustit.

V rámci projektu Příběhy našich sousedů zpracovali žáci ZŠ a MŠ Josefův Důl Markéta Adamcová, Barbora Bezdíčková, Filip Jírů a Jakub Lanc v únoru 2022.